

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Viery Pepelovej v právnej veci žalobcu **Mgr. J. P. P. X.** Bratislava, **správca konkurznej podstaty úpadcu V. v Š. v likvidácii**, ul. S. X. IČO: X. zastúpeného JUDr. H. F. advokátkou, Ž. X. Nové Zámky, proti žalovanému **P. Š.** IČO: X. zastúpenému JUDr. N. K. advokátom, F. X. Nitra, **o určenie absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 20. 09. 1994**, na dvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 21. 11. 2007 č. k. 26 Cob 120/2007-372, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **z a m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 07. 05. 2007 č. k. 4 C 41/2005-348 určil, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 20. 09. 1994 je absolútne neplatná od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že kúpnu zmluvu považoval za absolútne neplatnú z dôvodu, že túto nepodpísali oprávnené osoby, ktoré ju podľa zákona v čase podpisu zmluvy t. j. 20. 09. 1994 mohli podpísať. Ing. P. C. ktorý zmluvu podpísal nebol oprávnený takúto zmluvu podpisovať z dôvodu, že žalobca

vstúpil dňa 10. 06. 1994 do likvidácie a štatutárnym orgánom sa stal JUDr. J. D. ktorý jediný bol podľa predložených dôkazov a výpisu z obchodného registra žalobcu oprávnený podpisovať kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti. Okrem uvedenej skutočnosti by bola podľa názoru súdu prvého stupňa kúpna zmluva absolútne neplatná aj z dôvodu, že podľa výpisu z obchodného registra v mene žalobcu vykonával právne úkony predseda predstavenstva spolu s ďalším členom predstavenstva alebo najmenej dvaja členovia predstavenstva. Predmetnú kúpnu zmluvu však podpísal len Ing. P. C. čím žalobca konal v rozpore so zápisom v obchodnom registri, a preto je úkon v tejto časti neplatný. Konštatoval, že žalobca má na určení neplatnosti kúpnej zmluvy naliehavý právny záujem.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 21. 11. 2007 č. k. 26 Cob 120/2007-372 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. V otázke osvedčenia naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy došiel k opačnému právnemu záveru ako súd prvého stupňa. Konštatoval, že na strane žalobcu nie je daný. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že na majetok žalobcu bol dňa 16. 10. 1995 vyhlásený konkurz, čo malo za následok, že pri posúdení existencie naliehavého právneho záujmu bolo potrebné prihliadať i na ustanovenia konkurzného práva. V tejto súvislosti odvolací súd uviedol, že podkladom pre speňaženie konkurznej podstaty je jej súpis vykonaný správcom, pričom tento sa vzťahuje i na veci, ku ktorým si uplatňuje právo tretia osoba. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu mal správca konkurznej podstaty žalobcu vychádzať z tej skutočnosti, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom kúpnej zmluvy, sú vlastníctvom úpadcu. Prijal záver, že ani bez žalovaného určenia nie je právne postavenie žalobcu neisté a ani jeho práva ohrozené, pretože prezumpcia vlastníctva predmetných nehnuteľností úpadcom nastáva už ich zaradením do súpisu podstaty. A keďže žalobca z uvedených dôvodov nemohol preukázať existenciu naliehavého právneho záujmu na žalovanom určení, odvolaciemu súdu neprináležalo skúmať existenciu dôvodov neplatnosti kúpnej zmluvy, a preto zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol.

Žalobca podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

V dovolaní uviedol, že v čase podpísania kúpnej zmluvy dňa 20. 09. 1994 už vôbec V. Š. neexistovalo, nakoľko dňa 10. 06. 1994 vstúpilo do likvidácie, a preto bolo potrebné použiť obchodné meno V. Š. v likvidácii a kúpnu zmluvu opatriť razítkom V. v likvidácii. Dňom

vstupu do likvidácie sa štatutárnym zástupcom stal JUDr. J. D. ktorý jediný bol podľa výpisu z obchodného registra oprávnený podpísať kúpnu zmluvu z 20. 09. 1994. Vzhľadom na túto skutočnosť konštatoval, že kúpna zmluva zo dňa 20. 09. 1994, určenia ktorej sa domáha, je absolútne neplatná, pretože nebola podpísaná likvidátorom družstva, ktorý jediný bol od dátumu konštitutívneho zápisu do obchodného registra oprávnený takýto úkon urobiť. Poukázal tiež na skutočnosť, že aj v prípade, že by táto právomoc patrila ešte predsedovi a podpredsedovi družstva, bola by zmluva neplatná s prihliadnutím k ustanoveniu § 243 Obchodného zákonníka, keďže bola podpísaná iba predsedom družstva.

V súvislosti s otázkou naliehavého právneho záujmu mal za to, že tento bol v predmetnom konaní dostatočne preukázaný. Podľa jeho názoru naliehavosť právneho záujmu vyplýva z postavenia žalobcu ako správcu konkurznej podstaty a z jeho povinností vyplývajúcich mu zo zákona o konkurze a vyrovnaní.

Ďalej poukázal na súdne konania sp. zn. 9 C 79/06 a 9 C 179/06 vedené Okresným súdom Nové Zámky medzi tými istými účastníkmi, predmetom ktorých je tiež určenie neplatnosti právnych úkonov – kúpnych zmlúv. V oboch prípadoch súdy rozhodli v prospech žalobcu a určili, že predmetné kúpne zmluvy sú neplatné. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote oprávnenou osobou, obsahuje náležitosti stanovené § 241 O. s. p. a smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, prejednal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

Žalobca podal žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy z 20. 09. 2007. Určenie neplatnosti zmluvy súdom by malo za následok vyriešenie právnej otázky, kto je vlastníkom majetku uvedeného v zmluve. Neplatnosť zmluvy súd skúma potom, ak zistí neliehavý právny záujem na toto určenie / § 80 písm. c/ O. s. p. /.

Naliehavý právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez toho určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým.

Dovolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným ohľadom otázky osvedčenia naliehavého právneho záujmu na určení, že predmetná kúpna zmluva je neplatná. Odvolací súd správne konštatoval, že bez rozhodnutia súdu nie je postavenie žalobcu neisté a nie sú ohrozené žiadne jeho práva. Zaradenie veci do konkurznej podstaty má za následok, že vlastnícke právo úpadcu k zaradeným veciam sa prezumuje, pričom zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní poskytuje osobe, ktorá sa domnieva, že veci nemali byť zahrnuté do konkurznej podstaty, možnosť domáhať sa ich vylúčenia z konkurznej podstaty.

Keďže žalobca nemá na podaní určovacej žaloby naliehavý právny záujem, dovolací súd nezistil pochybenie odvolacieho súdu v otázke právneho posúdenia veci a nezistil ani iné vady konania, preto dovolanie žalobcu v zmysle ustanovenia § 243b ods. 1 O. s. p. zamietol.

Žalovanému v dovolacom konaní trovy nevznikli, preto mu ich náhradu súd nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 07. mája 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: L.